

Nr 414.

Av herr Wedén m. fl., i anledning av Kungl. Maj:ts proposition, nr 19, med förslag till förordning om ändring i 6 § familjebidragsförordningen den 29 mars 1946 (nr 99).

I Kungl. Maj:ts proposition till riksdagen med förslag till förordning om ändring av 6 § familjebidragsförordningen av den 29 mars 1946 föreslås, att maximibeloppen för familjepeningen enligt nämnda paragraf skola höjas med i genomsnitt omkring 20 %. För de olika ifrågavarande kategorierna av familjemedlemmar höjas beloppen från kronor 3: 75, 2: — och 1: 50 till respektive 4: 50, 2: 60 och 1: 80. Vi kunna för vår del acceptera de ifrågavarande höjningarna.

I överbefälhavarens remissutlåtande har upptagits frågan om indexreglering av bidragsförmånerna. I utlåtandet heter det bl. a.:

För att undvika den eftersläpning av bidragsbeloppens anpassning till levnadskostnaderna, som det nuvarande av socialbyrån tillämpade systemet innebär, böra de maximibelopp, som komma att fastställas av 1952 års riksdag, för framtiden regleras så att de mer automatiskt kunna följa en indexreglering. En ändring i livsmedelskostnadsindex bör därför utan riksdagens hörande kunna medföra en ungefär motsvarande procentuell ändring av familjepeningens belopp. Endast härigenom torde det vara möjligt att i erforderlig utsträckning kompensera de värnpliktigas anhöriga för en levnadskostnadsökning.

Värnpliktiga, som inkallas till övningar under kortare eller längre tid, få i vissa fall göra icke oväsentliga ekonomiska uppoffringar. Detta gäller särskilt de något äldre värnpliktiga, som inkallas till repetitionsövningar. För dessa är det angeläget, att de förmåner, som utgå enligt familjebidragsförordningen, stå i så nära relation till förändringar i levnadskostnaderna som möjligt. En alltför stor eftersläpning vid en stegring av levnadskostnaderna kan ytterligare tynga de värnpliktiga utöver den belastning, som »normalt» kan anses falla på dem. I enlighet med överbefälhavarens förslag förorda vi därför, att dessa förmåner indexregleras. Försvarets civilförvaltning, försvarets upplysnings- och personalvårdsnämnd samt Svenska landskommunernas förbund ha framfört liknande synpunkter. Departementschefen har avvisat förslaget i fråga. Riksdagen bör dock enligt vår mening i skrivelse till Kungl. Maj:t begära förslag om sådan reglering.

I sin skrivelse erinrar överbefälhavaren om tidigare framställningar från såväl honom som socialbyrån om att möjligheter till förlängt familjebidrag böra införas för värnpliktiga, som fullgöra första tjänstgöring. Enligt vår uppfattning göra sig samma synpunkter gällande när det gäller frågan om

förlängt familjebidrag som beträffande en automatisk indexreglering av familjepeningen. Bördorna på de värnpliktiga böra göras så lätta som förhållandena kunna medgiva. Kungl. Maj:t har förklarat sig för närvarande icke kunna biträda ifrågavarande förslag. Enligt vår uppfattning finns det icke skäl att dröja med denna fråga. Vi förorda därför, att riksdagen av Kungl. Maj:t begär förslag i denna riktning.

Med stöd av vad ovan anförts hemställas,

att riksdagen vid behandling av Kungl. Maj:ts proposition nr 19 måtte i skrivelse till Kungl. Maj:t begära utredning angående automatisk indexreglering av familjepeningen enligt 6 § familjebidragsförordningen samt att likaledes i skrivelse till Kungl. Maj:t begära utredning om bestämmelser om förlängt familjebidrag för värnpliktiga, som fullgöra första tjänstgöring.

Stockholm den 25 januari 1952.

Sven Wedén.

A. Widén.

Ingrid Gärde Widemar.
